

۱۴۳۷

دانشگاه تهران

دانشکده بهداشت

پایان نامه

(M.P.H) برای دریافت درجه

مدیریت بهداشت عمومی

موضوع :

وضعیت و درمان در روستاهای ایران

براهنمائی :

دکتر فریدون امینی

نگارش :

دکتر مصطفی ملاد

سال تحصیلی ۱۳۵۱-۵۲

فهرست مطالب

۱— مقدمه

اطلاعات عمومی — جمعیت روستایی — در ایران سماحتاً جرت
 ترکیب سنی و جنسی — تراکم و توزیع جمعیت — پیش‌بینی
 جمعیت حرکات جمعیت — جوامع متحرک — جامعه شناسی
 روستایی تشکیلات اداری — در روستا — وضع کشاورزی و
 داده‌اری مسائلی

فصل دوم مسائلی از تامین بهداشت و درمان در مناطق روستایی جهان

بررسی وضع بهداشت در روستاهای کشورهای پیشرفته و جهان
 سوم و دستورالعمل و مسیوبات سازمان بهداشت جهانی
 موسسات بهداشتی و درمانی در روستاهای کشور، تشکیلات
 وزارت بهداشتی در روستاهای ایران .

فصل چهارم پیشنهاد درباره بهبود وضع موجود و استفاده بیشتر از —
 خدمات بهداشتی درمان با تلفیق خدمات و جلوگیری از
 دوباره کاری .

خلاصه

منابع و مأخذ

جمعیت یک کشور وقتی کارآمد است که از سلامتی جسمی و روانی برخوردار باشد زیر بنای اقتصادی یک جامعه منوط به فعالیت فکری و جسمی افراد آن جامعه میباشد . منتهی اقتصاد زیر بنای جوامع هر کدام اختلافاتی با یکدیگر دارد . چرا که بعضی از کشورها اقتصادشان بر پایه صنعت و برخی کشاورزی و تعدادی بر هر دو ممکن است . ولی از دید کلی باید کارگران و کشاورزان جامعه جسمانی و روحانی باشند در دنیای معاصر بالا خصود و دهه اخیر بعد از جنگ بین الملل دوم صنعت بسرعت شگرفی پیشرفت نمود بطوریکه بعضی از کشورهای جهان سوم هم که سالیانی صادر کننده محصولات کشاورزی بودند هم خود را مصروف به صنعتی کردند کشور خود نمودند تابدینوسیله بهیک خود کفایی نسبی برسند . و این موضوع باعث شد که توجه کمتری با مرکشاورزی بشود و در نتیجه در حال حاضر همان مالکی کروزی صادر کننده محصولات کشاورزی بودند خود وارد کننده آن شدند و خطر کمود مواد غذائی جهان را تهدید مینماید و محصولات کشاورزی بسرعت از نظر قیمت سیر ترقی را میپیماید . این حالات باعث شد که این مالکی مجدد "به توسعه کشاورزی کشور خود همت گماردند . اهمیت محصولات کشاورزی بجهت رشد

دائم التزايد جمعیت روز بروز افزایش می یابد و کشاورزی بسرعت بسوی مکانیزه شدن گام بر میدارد لذا در زمان حاضر توجه با مرکشاورزی برای کلیه مالک بالا خص مالک فلاحتی امری است در خور توجه . حال باید دید محصولات کشاورزی را که بوجود می آورد افرادی که از نظر شغلی باصر کشاورزی مشغولند .

در ایران روستائیان اکثریت جمعیت را تشکیل میدهند هر چند که در سالهای اخیر مهاجرت سریع آنها به شهرها از تعداد آنها کاسته ولی هنوز هم اکثر سکنه ایران روستائی میباشد . لذا برای اینکه روستائی سالم باشد و بتواند تولید را بیشتر کند حتی "باید شبکه درمان و بهداشت روستائی را گسترش داد توجه با مرکشاورزی در روستاهای و آموزش بهداشت وبالا خص بهداشت محیط فوق الماره حائز اهمیت میباشد . زیرا هنوز مدت درازی نگذشته که بیماریهای عفونی و انگل بعلت عدم توجه به اصول فوق در روستاهای ایران غوغا مینمود و فقط بیماری مalaria هم از نظر تلفات روستائیان و هم از نظر ناتوانی و متعاقباً "ضرر و زیان به محصولات کشاورزی خسارت زیادی باقتصاد مملکت وارد مینمود لذا بجهت اینکه پزشک باند ^۱ کافی موجود نیست و تربیت پزشک برای همه افراد طبق استانداردهای —

سازمان بهداشت جهانی هم امکان پذیر نیست بنابراین توجه به بهداشت محیط و آموزش بهداشت و پیشگیری از بیماریها امری است الزامی . تحولات اخیر و سواد آموزی روستائیان و وسائل ارتباط جمعی را نش آنها رابلا برده از طرف دیگر به ترقیاتشان نیز افزوده و وجود همین وسائل ارتباط جمعی میتواند وسیله موثری برای آموزش بهداشت روستائیان باشد . خلاصه آنکه بجهت رسیدن باهداف اقتصادی و سلامت نگهداشتن جامعه روستائی تعمیم بهداشت طبق ضوابط مطالعه شده در جامعه روستائی است .

در مباحث این جزو ابتدا کوشش در شناخت وضع موجود شده سپس پیشنهاداتی جهت بهبود وضعیت کونی از نظر درمانی و بهداشتی گردیده است .

فصل اول

((روستا در ایران))

اطلاعات عمومی

برای پیشبرد برنامه های اقتصادی و بسط فعالیتهای کشاورزی و
بالا بردن دانش روستائیان و سواد آموزی احتیاج به تامین بهداشت
و درمان آنها است. زیرا برای رسیدن به اهداف بالا و مألاً "بالا بردن"
سطح زندگی سلامتی افراد را باید تامین نمود.

جمعیت مناطق باستاندار سرشماری سال ۱۳۳۵، ۱۳۴۱، ۱۳۰۰ نفر و نرخ فعالیت ۳۲/۱ است.
و در سرشماری سال ۱۳۴۵، ۱۵۹۹۴۴۷۶ نفر و نرخ فعالیت ۳۱/۲ است.
و در سرشماری سال ۱۳۴۵، ۱۲۳۴۹۴ نفر و نرخ فعالیت ۳۱/۷ است در مقایسه ارقام بالا ملاحظه
میشود که رشد جمعیت در مناطق روستائی در ده ساله اخیر ۱۸٪ بوده در
حالیکه این میزان در مناطق شهری ۸۰٪ بوده است و این خود نشان میدهد
که بسرعت جوامع روستائی بسوی شهرها هجوم میآورند زیرا رشد جمعیت
را در سطح کشور ۳۶٪ در این مدت میدانند.

پائین بردن نسبت افزایش بمقایسه با میزان افزایش جمعیت در شهر

پدیده است که درکشور های درحال توسعه نخ میدهد و مرهون ازیاد مهاجرت از روستا به شهر و بالا بردن نرخ نسبی مرگ و میر در روستا است . از سوی دیگر نیروهای عظیم روستائی بعلل عدم توجه از لحاظ سرمایه گذاریهای اقتصادی و نامساعد بودن شرایط جوی و جغرافیائی بخصوص کمبود بارندگی و کم آبی در رکود بسر میبرند و این رکود بشکل بیکاری پنهان و آشکار جلب نظر میکند . در جوار اجرای برنامه های وسیع اقتصادی که منجر به تجهیز این نیروی عظیم خواهد شد وبالنتیجه تولیدات کشاورزی بالا خواهد رفت برنامه تعمیم خدمات بهداشتی و درمانی جلب نظر میکند زیرا در برنامه ریزیهای اجتماعی و اقتصادی توسعه صحیح و همه جانبه آموزش و بهداشت سر آغاز رشد و پیشرفت است .

در سرشماری سال ۱۳۳۵ مناطقی که اراضی کمتر از ۵۰۰۰ نفر جمعیت است عنوان روستا در برابر شهر اطلاق گردید و توزیع این مناطق بر حسب جمعیت تشرح زیر است .

جدول در صفحه بعد .

(۱)

۶
جدول شماره ۱

نسبت درصد ساکنین در قراء ایران

جمعیت	تعداد قریه	کل کشور جمعیت
۲۵۰۰ تا ۴۹۹۹	۲۵۶	۴/۶
۱۰۰۰ تا ۲۴۹۹	۱۶۸۳	۱۲/۷
۵۰۰ تا ۹۹۹	۴۳/۴	۱۰/۰
۲۵۰ تا ۴۹۹	۸۹۳۱	۱۶/۰
۱۰۰ تا ۲۹۹	۱۵۴۹۶	۱۳/۴
۵۰ تا ۹۹	۸۴۲۰	۳/۳
۲۵ تا ۴۹	۴۶۸۸	۰/۹
کمتر از ۲۵ نفر	۵۲۶۷	۰/۴
۱۰ - ۲۴	۳۲۹۴	۰/۳
کمتر از ۵ نفر	۱۹۸۳	۰/۱

چنانچه ملاحته میگردد در سال ۱۳۳۵ در حالی که توزیع جمعیت را بر حسب شهری و روستائی بسنجیم $62/3$ % جمعیت در مناطق روستایی بوده اند و توزیع آنها بر حسب تعداد و قریه ملاحته میگردد . که 45% از جوامع روستایی در محله ای زندگی میکنند که بین ۱۰۰۰ تا ۱۰۰ نفر (۱)

جمعیت دارند بنابراین لزوم تاسیس سیستمها ای سیاری که باید بین قریه ها پراکنده سرویس دهند و یا تجمع چند قریه و بوجود آوردن شهرک یا قطبها ریستائی با جمعیت خاص .

در آمار گیریهای نمونه ای تعداد قراء در حدود روستا را بیشتر میدانند و ارقام ۶۶۳۷۳ و ۵۶۸۹۲ را دراین باره اظهار میدارند ولی آنچه برای ما ارزش دارد و ممکن است تعداد مناطق روستائی و پراکنده بودن آنها است به ویکه در سرشماری ۱۳۴۵ اظهار شده تعدادی از قراء که در سرشماری اخیر منتظر گردیده در سرشماری ۱۳۳۵ بستان دسترسی پیدا نکرده بودند بهر حال کشور ما دارای ۴۵۹ بخش شامل ۱۴۵ شهرستان و تعداد ۴۴ شهر (دارای شهرداری) و تعداد ۱۵۴۳ دهستان و ۱۴ استان و ۹ فرمانداری کل است و در حالیکه تعداد ۶۶۳۷۳ قریه را قبول کنیم حد متوسط تعداد قراء در یک دهستان ۴۳ خواهد بود و حد متوسط جمعیت در هر قریه ۲۲۴ نفر تعیین گردیده است که بر مبنای آن بایستی تسهیلات بهداشتی و درمانی فراهم سازیم . هر چند بر حسب مناطق و وضعیت

(۱۰)

جغرافیائی و تراکم جمعیت و ارتباطات تغییراتی در این میزان خواهد شد.

دموگرافی

توزیع جمعیت بر حسب جنس

در جدول شماره ۲ توزیع جمعیت بر حسب جنس را در سرشماری ۱۳۳۵

و نمونه‌گیری ۱۳۴۳ و سرشماری عمومی ۱۳۴۵ ملاحظه می‌شود.

جدول شماره ۳ توزیع جمعیت جامعه روستائی ایران
به تفکیک جنس در ده ساله اخیر

سال	جمعیت کل	مرد			زن		
		تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
۱۳۳۵	۱۳۰۰۱۱۴۱	۶۴۲۶۳۴۶	۵۰/۶	۶۵۴۷۹۵	۴۹/۴		
۱۳۴۳	۱۴۲۱۰۹۹۰	۲۳۲۸۱۹۸	۵۰/۲	۲۳۸۲۲۶۲	۴۹/۸		
۱۳۴۵	۱۵۹۹۴۴۷۶	۲۲۳۵۳۲۶	۵۱/۲	۸۲۵۹۱۴۷	۴۸/۳		

ترکیب سنی جمعیت

رشد جمعیت در نقاط روستائی سریعتر از رشد اقتصادی است
و چون تولیدات کشاورزی و صنعتی و کارهای جنی در روستا (نظیر فروشنده کارگری مزرعه داد و ستد وغیره) نصیراند برای کلیه نیروهای فعال روستائی کار و شغل ایجاد نماید به شهرها روی می‌آورند این مهاجرت‌ها موجب می‌شود
(۱)

که نسبت جمعیت فعال در برابر جمعیت غیر فعال یا خارج از نیروی کار کمترشود و از طرقی امکانات بهداشتی و آشنازی روستائیان یا روشنگان جدید زندگی افزایش ارتباط با شهرها و گسترش وسائل ارتباط جمعی و غیره میزد اینکه با مقایسه مرگ و میر را در میان اطفال و نوزادان پائین آورده است نتیجه اینکه با مقایسه هر سنت در سال ۱۳۴۵ و سال ۱۳۳۵ ملاحته میشود نسبت افراد از ۱۵ سال بپائین رو بازیاد است.

در سرشماری ۱۳۶۵ نسبت جمعیت کشور از ۱۵ سال به کل جمعیت در جامعه روستائی و در سال ۱۳۴۳ ، ۴۶/۶٪ بوده در حالیکه در سال اخیر جمعیت ۶۵ ساله در حدود ۴/۵٪ جمعیت کل و افراد بین ۱۵-۶۴ ساله در حدود ۸/۴٪ است و در سال ۱۳۴۵ جمعیت از ۱۵ سال به پائین مرتباً "افزایش یافته آمار فوق نشان میدهد که جماعت روستائی بجوان گرانی سوق پیدا میگند.

سكنه شهربنشین و دهنشین

در آبانماه ۱۳۳۵ در کل کشور ۱۸۶ نقطه وجود داشت که هر یک بیش از ۰۰۵ جمعیت داشت و میتوان آن نقاط را شهر نامید تقریباً یک (۱)

ثلث از جمعیت کشور (۴/۳۱ درصد) در این ۱۸۶ نقطه اقامت داشتند و شهرنشین محسوب میگردیدند . نسبت سکنه شهرنشین کل کشور در استان مرکزی بیش از سایر استانها بود (مراجعه بشکل) عبارت دیگر ۳۰ درصد از کل جمعیت شهرنشین کشور در استان مرکزی وجود دارد و این امر فقط بعلت وجود شهر تهران در این استان است که خود بتنها ۲۵ درصد سکنه شهرنشین کل کشور را تشکیل میدهد .

قسمت اعظم بقیه جمعیت شهرنشین برتریب در استانهای خوزستان و لرستان (۳۱ درصد) اصفهان و یزد (۱۰ درصد) آذربایجان شرقی (۹ درصد) و استانهای کمتعدار سکنه شهرنشین آن قلیل بود عبارت بودند از بلوچستان و سیستان (۱ درصد) گرگستان (۱ درصد) - کرمان (۲ درصد) آذربایجان غربی (۳ درصد) خراسان ۲/۲ در کرمانشاهان ۱/۶ درصد مازندران ۱/۶ درصد و گیلان ۴/۵ درصد . اما زیر درجه روستانشینی در استانهای مختلف کشور را با استناد آمارگیری نمونه‌ای سال ۱۳۴۲ نشان میدهد .

جدول در صفحه بعد .

جمهوری اسلامی ایران

درجہ روستانشینی در استانهای مختلف کشور با استناد آمارگیری نمونه‌ای سال ۱۳۴۲

% ۸۵	استان کردستان
% ۸۲	مازندران
% ۸۲	گیلان
% ۸۱	کرمان و فرمانداری کل بنادر از بحر عمان
% ۸۰	بلوچستان و سیستان
% ۷۷	کرمانشاهان و فرمانداری کل همدان
% ۷۶	آذربایجان شرقی
% ۷۴	آذربایجان غربی
% ۷۲	فارس و بنادر خلیج فارس
% ۷۱	خراسان
% ۷۱	اصفهان و فرمانداری کل بهار محال
% ۶۲	خوزستان
% ۳۸	استان مرکزی و فرمانداری کل سمنان

جدول شماره ۴

میزان روستا نشینی در بعضی از کشورهای جهان

کشور	سال سرشماری	درصد جمعیت روستا نشین
ژاپن	۱۹۵۰	۵۸
هلند	۱۹۵۰	۴۴
بوگسلاوی	۱۹۴۸	۸۷
آرژانتین	۱۹۴۷	۵۲
فرانسه	۱۹۵۴	۶۲

تراکم و توزیع جمعیت

متاسفانه مساحت مناطق شهری و روستائی کشور تفکیک نگردیده .
 لذا تراکم جمعیت را فقط میتوان بطور کل و در سطح کل کشور در هر دو
 جامعه روستائی و شهری بحث کرد و چون مراکز شهری حد کم را اشغال
 میکند تا حدودی مسئله از نظر ماروشن میگردد .

اقامت در کیلو متر مربع در سال ۱۳۳۵ رقم ۱۱/۵ نفر در کیلو
 متر مربع بوده در حالیکه اگر سطح کل کشور را ۱۶۴۲۴ کیلومتر مربع بدانیم
 در سال ۱۳۴۵ این رقم به ۱۵ رسیده است .

(۱)

البته این نسبت در استان مرکزی ۸۱ یعنی حداقل و در استان بلوپستان و سیستان ۲ نفر بوده است .

مقایسه جمعیت روستائی از سال ۱۳۴۵ الی ۱۳۵۰ نشان دهنده این واقعیت است که جمعیت روستائی در حال افزایش است (نرخ افزایش جمعیت ۲۵ در هزار است) .

جدول شماره ۵
افزایش جمعیت روستائی ایران در
سالهای ۵۰-۴۵

جمعیت	سال	جمعیت	سال
۱۶۶۴۴۷۵۸	۱۳۴۸	۱۵۳۱۸۲۳۱	۱۳۴۵
۱۷۰۶۶۰۰۲	۱۳۴۹	۱۵۸۴۷۴۷۹	۱۳۴۶
۱۷۴۹۲۶۵۲	۱۳۵۰	۱۶۲۴۳۶۶۶	۱۳۴۷